

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2007. évi november hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A garázdaság vétsége és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 20.Bf.XI.9857/2006/5. számú ítéletét II. r. **vádlott tekintetében az alábbiak szerint változtatja meg.**

A vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett rongálás vétségében is megállapítja. A halmazati büntetesként kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát 270 (kettőszázhetven) napi tételre **súlyosítja.**

Az így kiszabott, összesen 81.000,- (nyolcvanegyezer) forint pénzbüntetést rendeli - meg nem fizetése esetén - átváltoztatni.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2006. év augusztus hó 30. napján kelt 6.B.XI. 126/2006/5. számú ítéletével II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett garázdaság vétségében és társtettesként elkövetett rongálás vétségében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 270 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 300 Ft-ban határozta meg. Az összesen kiszabott 81.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként egy-egy napi

szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Kötelezte a vádlottat 9.000 Ft bünygi költség megfizetésére is.

Az ítélet I. r. vádlott tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen a II. r. vádlott enyhítésért, védője bizonyítottság hiányában felmentésért és a kiszabott pénzbüntetés miatt jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2007. év május hó 11. napján kelt 20. Bf.XI.9857/2006/5. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét és a II. r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A pénzbüntetés napi tételének számát, a halmazati büntetésre történő utalás mellőzésével, 200 napi tételre enyhítette, az így kiszabott 60.000 Ft pénzbüntetést rendelte átváltoztatni. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Fővárosi Főügyészség a Bfel. 20.298/2006/2. számon a II. r. vádlott terhére a felmentés miatt, bűnösség megállapítása végett jelentett be fellebbezést. A fellebbezés indokolása szerint a másodfokú bíróság tévesen következtetett a vádlottak tudattartalmára. Önkényes és nem következetes a cselekménysor egyetlen elemének, a jármű megrongálásnak, kiragadása és annak megállapítása, hogy a rongálás tekintetében egymástól függetlenül jártak el a vádlottak, miközben a garázdaság vétségét társtettesként valósították meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 388/2007/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn.

Kifejtett álláspontja szerint a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás túlnyomórészt megalapozott, tévedett azonban a másodfokú bíróság, amikor a rongálási cselekmény tekintetében nem állapította meg a szándékegységet és a II. r. vádlottat felmentette a rongálás vétsége miatt emelt vád alól. A vádlottak felindult állapotban, a sértett felelősségre vonásának szándékával, összehangoltan cselekedtek, a sértettet két oldalról közelítették meg, a gépkocsi két oldalán helyezkedtek el, így egymás tevékenységét nyilvánvalóan észlelniük kellett. A sértettel szemben mindenben agresszíven léptek fel, gépkocsiját mindketten megrongálták. A vádlottak közt a rongálásra is kiterjedően szándékegység volt, a rongálással okozott összes kárért felelős mindkét vádlott, mint társtettes.

Ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a II. r. vádlottat mondja ki bűnösnek 1 rb. rongálás vétségében, mint társtestest és a pénzbüntetés napi tételszámát emelje fel.

A vádlott védője írásbeli beadványában és a nyilvános ülésen is az alaptalan és a téves jogi indokolásra hivatkozó ügyészi fellebbezés elutasítását és a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást a Be. 387. §-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, kellő alaposággal és körültekintéssel folytatta le. Az elsőfokú bíróság feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát a már megállapított tényekből további tényekre vont következtetés levonásakor sem.

A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján lényegében helyesen egészítette ki az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást (2. oldal 5. bekezdés). Ez a tényállás a kiegészítés második mondatában szereplő „tőle függetlenül” megállapítás kivételével - amelynek az iratokban konkrét alapja nincs, ezért azt az ítélőtábla mellőzte - megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól. Következésképp ez az ítéleti tényállás a Be. 388. §-ának (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság II. r. vádlott bűnösségére mind a garázdaság, mind a rongálás vétsége tekintetében. Ugyanakkor tévedett a másodfokú bíróság akkor, amikor azt állapította meg, hogy bár a vádlottak azért szálltak ki a gépkocsiból és azért mentek oda a sértett gépkocsijához, hogy őt a közlekedési magatartása miatt felelősségre vonják, a vádlottak szándékegysége csak a sértett szidalmazása és a testének erőszakos, megalázó jellegű megérintése tekintetében állt fenn, a rongálási cselekmény tekintetében nem, mert a sértetti gépkocsi két ellentétes oldalán álltak, ezért nem állapítható meg, hogy a cselekményüket egymás tevékenységéről tudva szándékosan, közösen valósították meg. Ez a következtetés nemcsak azért téves, mert a sértett szidalmazásában és megalázó jellegű megérintésében megállapított szándékegység kapcsán is a sértetti gépkocsi két különböző oldalán álltak a vádlottak, egymástól elkülönülve, eltérő módon próbálták megütni a sértettet, illetve meghúzni a haját az ablakon benyúlva, hanem azért is, mert a sértett felelősségre vonása miatti agresszív fellépés a sértett személyére és az általa vezetett gépkocsira egyaránt kiterjedt. A közösen, azonos időben és helyszínen, egyszerre végrehajtott magatartásból, a gépkocsi megrongálása tekintetében is csak arra vonható következtetés, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben cselekedtek. Így a közösen okozott összes kárért felelősek és nem csak az általuk külön-külön okozott kárért felelnek.

Ezért az ítélőtábla a II. r. vádlott bűnösségét a Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett, a Btk. 324. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségében is megállapította.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az eljáró bíróságok helyesen sorolták fel. Azt az ítélőtábla - arra tekintettel, hogy nem a Btk. 85. § (2) bekezdés alapján került sor a halmazati büntetés kiszabására - csak annyiban egészítette ki, hogy további súlyosító körülményként értékelte a halmazatot.

A kiszabott büntetés neme megfelelő, a pénzbüntetés napi tételének száma azonban arra tekintettel, hogy a bűnösség köre bővült és halmazati büntetésként kellett kiszabni, eltúlzottan enyhe, nem áll arányban a cselekmények tárgyi súlyával, a II. r. vádlott bűnösségének fokával, az enyhítő és súlyosító körülményekkel.

Ezért az ítélőtábla a pénzbüntetés napi tételének számát 270 napi tételre súlyosította.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg a másodfokú bíróság ítéletének egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2007. év november hó 21. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.	Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.	Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 20. Bf. XI. 9857/2006/5. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5. Bhar. 145/2007/5. számú ítéletében írt változtatással 2007. év november hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2007. év november hó 21. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző

